

mærksomt paa, at det var gaaet saa vidt i den Retning, at det kunde lade sig nøie uden at gaae videre. Altsaa, naar ikke et bestemt Ja er givet ved denne Leilighed, saa kan jeg ikke faae Andet ud deraf, end at det er et Nei og et skjult Nei. Ligeledes er den samme Uvisshed tilstede, naar man til en Tid hører Ministeriet optræde, henholdende sig til, eller skydende sig ind under Hs. Majestæts tofemtedels Souverainetet, og derigjennem troer at kunne skyde ethvert Ansvar eller enhver Pligt til at give Oplysning eller Svær bort fra sig, medens man til andre Tider, naar det bedre tjener Hensigten, hører Ministeriet gjøre gjældende deres egen Ansvarlighed ligeoverfor en constitutionel Monarch, og at det derfor ifølge denne Ansvarlighed finder sig forpligtet til at tilraade Hs. Majestæt at gjøre Brug af sit constitutionelle Veto; dette er en Baklen og en Ustikkerhed, der for mig synes at være stegen til en temmelig høj Grad. Det er sagt, at endeel Rigsdagsmænd, hvortil jeg tør antage, at jeg hører, tidligere have holdt sig fra den høiere Politif og have indskrænket sig til at virke for de indre Reformer; dette troer jeg ikke er rigtigt; i det Mindste gjælder det ikke om mig, da jeg ikke har holdt mig tilbage, naar jeg som Rigsdagsmand troede, at det var Pligt at virke ogsaa med Hensyn til Spørgsmaal, der angik den høiere Politif. Jeg har deeltaget i den efter min Overbeviisning, og min Fremgangsmaade er altsaa ikke ny, naar jeg nu ved denne Leilighed gjør det Samme; det er blot en Fortsættelse af hvad jeg altid har gjort.

Det er nu ganske vist, at der kan være mange Betænkkeligheder ved at gjøre det Skridt, som her er foreslaaet, og en æret Taler har fremført en heel Deel af disse Betænkkeligheder; men det forekommer mig, at saadanne og lignende Betænkkeligheder kunne og maae blive gjorte gjældende ved ethvert Spørgsmaal om Foretagender af en alvorlig Bessaffenhed. Det forekommer mig, at der ikke kan være Tale om at gjøre nogetsomhelst alvorligt Skridt i Livet, uden at der stiller sig Betænkkeligheder, som for Mange og ved mange Leiligheder kunne være overveiende, men saa maa det, man frygter, det, man er bange for at indlade sig

paa, sammenlignes med det, man vil undgaae ved sit alvorlige Skridt, og saa maa Enhver prøve, om han ved denne Sammenligning kommer til hellere at ville vedblive at være i den Stilling, hvori han er, eller vil beslutte sig til, uagtet de Betænkkeligheder, han har, at gjøre det alvorlige Skridt, hvorom der er Tale. Efter min Formening ere vi nu komne til et saadant Standpunct, at der ikke let kunde reises saa store Betænkkeligheder, at de for mig vilde være overveiende til at blive staaende, uden at gjøre, hvad man kan, for at komme ud af den nuværende Tilstand. Det forekommer mig, at en Lignelse, der tidligere er brugt, er saa passende og rigtig, at jeg ikke veed nogen bedre at bruge, at man nemlig sidder paa en sumpig Grund, hvor man, saalænge man bliver siddende, synker dybere og dybere, og at man tilsidst kan frygte for at komme saa dybt, at man ikke vil kunne redde sig. Maa skee man ikke engang vil kunne det nu, men et Forsøg mener jeg, at der maa gjøres (Hør!), og et gammelt Ordsprog siger jo, at den, der er isærd med at drukne, griber selv efter et Halmstraa. Det er min Betragtning af Stillingen og Forholdene, og det er det, som har bevæget mig til at slutte mig til den foreliggende Adresse. Jeg har ikke seet noget Forslag til noget andet Foretagende, som kunde have bidraget noget til at føre os ud af den nuværende Stilling; havde der været noget andet Forslag, saa havde det været Enhvers Pligt at overveie, hvilket han troede det var bedst og rigtigst at slutte sig til; men det foreliggende Forslag er det eneste, der er fremkommet, og vil man ikke benytte det Middel, der bydes til at gjøre, hvad man kan, saa er det det Samme som at at skyde enhver mulig Udsetigt til en Forandring bort fra sig, og det anseer jeg for usforsvarligt; jeg vilde ikke kunne forsvare for mig selv eller for mine Landsmænd ikke at gribe Tilbudet, naar det gjøres. Hvad der vil komme efter, troer jeg ikke, Noget for Diebliffet kan sige; saameget er kun vist, og det er ogsaa den Fordring, som tidligere fra min Side er bleven gjort i denne Sag — maa skee jeg ikke har udtalt denne Fordring, men jeg har i ethvert Fald stiltiende gjort den, — at en Mand skulde stille sig i Spidsen,